

BOULETNER ^{maj}

904.

TORSDAGEN DEN 24 MAJ

BOULENS DAG

PIRAS SOM FÖREGÅENDE
SOM ALLA ÄR

1990

VI MÅTER VÅRA KRAFTER TILLSAMMANS

MED VÄNNERNA I HELSINGBORG PETANQUE

OCH ÄTER VARANDRAS MATSÄCKAR

Anmälan hos sekretariatet själva fest-
dagen, dock senast 10.00. Grillarna tänds
11.45. Priser! Korv!!! Solsken!!! Hela
dagen försäljning av den nya T-shirten!!!

SÖDERVÅNGSKOLAN I ÅKARP SOM VANLIGT

Genom att varje dag mumsa på den
mirakulöst goda

VM-

kakan
hjälpes du

oss i vår
ungdomssatsning.

T-SHIRTEN REDAN EN KLASSIKER !!

FÖRSÄKRA DIG OM ATT DU FÅR EN GENOM ATT SÄTTA IN 70: PÅ PG 4815158-3 SÅ FORT SOM MÖJLIGT. Resterande tröjor säljs på Bouleus Dag Redaktionen efterlyser dock en tolkning av den nya

symbolen med lillen ridande på en vagn. Vad skall detta betyda ??!! Skicka ditt svar till Lillens Vänner, Box 122, 2320 ÅKARP. MÄRK KVERTET "T"-lillenism.

Ely Laurin vinnare första Onsdagscupen!
 Lars Falk, Arvo Jääskeläinen och Eric Svensson 7:a i Rörarecupens trippel!!

OVERALLEN BÖRJAR TA FORM

jackan med
 fött "skjort-
 bröst"
 vitt
 blå
 detaljer
 Blå byxor med
 tunna röda
 revär

OCH OM INTE YTTERRIGARE SPONSORPENGAR RAMLAR IN KOMMER PRISET ATT LIGGA KRING 400:- FÖR SENIORE x 300:- FÖR JUNIORER
 DETTA TACK VARE ALLA SOM MUMSAR PÅ DEN MIRAKULÖS-GODA VM-KAKAN OCH

PETERS MALERI

PETER POULSEN

PETERS MALERI

ett brev från Amerika

Lillens vänners egen utsände familj har lyckats efter bara tre veckor i det främmande landet att hitta en boulevall. Men det var inte lätt. I Berkeley där vi bor har lillen inte många vänner. Staden är fylld av fina hus och trädgårdar, vackra parker med endast snäva vandringsleder och skolgårdar helt täckta med asfalt. Med andra ord boulevall finns inte i Berkeley.

Den närmaste storstaden heter Oakland och innehåller bl a en stor sjö, Lake Merritt, som beskrevs i guideboken som en grön oas mitt i asfalten. Den första familjeutflykten gick dit, och vi började närma oss boulevalkulturen. Det fanns grusgångar - men mycket smala; de fanns runt omkring de ganska eleganta lawn bowls banorna som fanns i Lake Merritt park och den fina klubbhus som hörde till Oakland Lawn Bowls Club. Tillbaka i Berkeley och en sista vandring för att leta efter en lämplig boulevall, hittades en bredare stig bakom universitetets tennisbanorna. När får vi väl träna skottet så småningom.

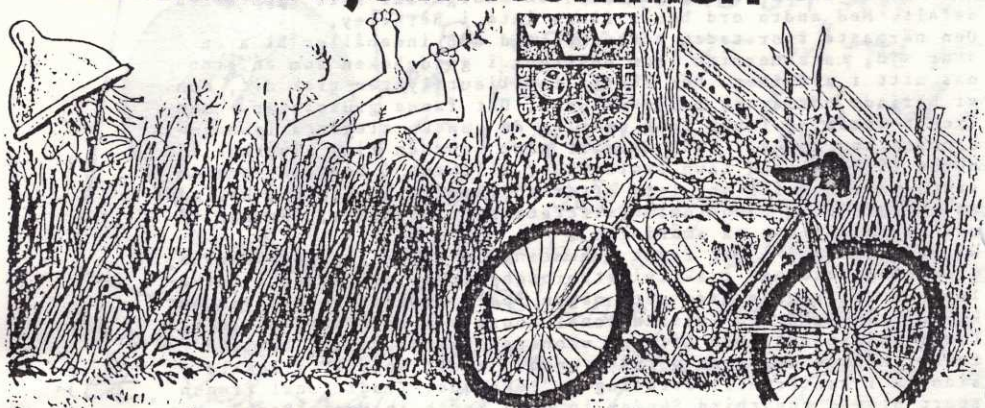
Ni måste först ä - det fanns ingenting om boulevall i guideböckerna, i telefonböckerna, i aktivitetsbroschyrerna, och ingen i Berkeley som vi frågade hade sett någon spela (förresten det var en kille från Lund vid International House som hade sett boulevall i Lunds stadspark). Och Lillens vänners utsände familj började tväka. Men en dag stod notisen under "adult sports" i lokala sidorna i San Franciscotidningen: "Petanque: Traditional French sport played the third Sunday in each Month in Menlo Park". Menlo Park ligger långt från Berkeley men vi ringde i alla fall och hörde att det fanns en petanque club både där och i San Rafael. Ring Louis Toulon, sa kvinnan i Menlo Park.

Och vi ringde Louis och han sa, visst spelar vi boulevall, på torsdagar, lördagar och söndagar. Sverige, ja jag spelade mot det svenska laget i VM i Luxembourg i 1978. Vi kommer på söndag, sa vi, men vi vet inte riktigt hur man åker från Berkeley till San Rafael. Ring när ni kommer, sa Louis, och jag kör er till boulevallplanen. Tack och lov berättade han att planen låg vid Civic Center utanför centrum, eftersom när vi kom till San Rafael på söndagen svarade han inte på telefonen. Louis hade helt glömt bort att vi skulle komma.

På kartan såg det ut som om San Rafael inte låg så förfärligt långt borta från Berkeley. En tunnelbana upp till Richmond och sedan bara över vattnet: det fanns till och med en bro. Men transportererna över länsgränserna är inte så väl utvecklade så vi åkte i en liten dyr buss, som mest verkar transportera besökarna till fångarna i San Quentinfängelset, som också låg vid andra sidan San Franciscobukten. Hur som helst så kom vi fram och ringde Louis som inte svarade och så väntade vi en timme - det var söndag - för att åka lokala bussen till boulevallplanen. Vi fick en gratis resa på en buss som åkte - mycket långsamt - runt stan för att ta folk till den stora Earth Day Extravaganza i San Rafael. Efter att ha färdats 30 km under tre timmar kom vi så fram till boulevallplanen. Sex människor spelade när vi kom, fyra fransmän och två amerikaner, alla män. Under eftermiddagens lopp kom sex, sju till, och vi spelade med dem. En rullbana hade de, ganska fin, som de hade fått från kommunen (NB!) och gjort mysig genom att plantera träd och sätta picnicbänkar på. Men fransmän är nog fransmän överallt och två äldre herrar efter att ha provocerat varandra hela eftermiddagen (tyvärr, eller kanske tack och lov kunde jag inte följa samtalet och Emily kunde inte riktigt förstå heller) kallade en den andra för son of a bitch (så mycket engelska kunde de) och fyra andra måste hålla dem från att börja slåss. Annars hade vi trevligt. Jag lyckades än en gång visa hur bra en förlorare jag är (Sune, Eric och Lasse förstär alltför väl vad jag menar). Emily och jag ledde 12-3 och ja, ni vet hur det slutade. Emily spelade ganska bra, Maggan och jag spelade sämre. Men boulevallträning kommer vi att kunna få, så watch out... Vi saknar er. Ha det så bra på Boulevallens Dag. Lillens vänner i Amerika
Andy, Emily, Klara och Margareta (also known as the Jamison-Cromarks).

SE UPP NÄR KULORNA VINER!

Anvend hjelm i sommer!

DET FINNS FORTFARANDE SEX PLATSER
KVAR PÅ VANDRARHEMMET TILL SM!!

ÖVERALLT DESSA BOULESPELARE!! Sune Sten-
ram åkte till Zimbabwe i april och hade
väl inte tänkt bli påmind om att boule-
säsongen just startat där hemma. Näväl!
Välkommen till Bulawayo stötte han samman
med makarna Winberg från EAI och snacket
var igång!

→
Identifiera denna
litterära text.
Först rätta svar
ger VM-kakburk
på posten!!
LYCKA TILL! Red.

Sex nordafrikaner spelade boule nedanför Flauberts stä-
ty. Skarpa smällar trängde igenom mullret från trafik-
röran. Med en sista, ironisk smekning från fingertop-
parna skickade en brun hand iväg den silverfärgade kul-
lan. Den landade, hoppade tungt och beskrev en kurva i
ett långsamt fallande regn av hårdstampat damm. Kas-
taren stannade kvar i sin utgångsposition, en stilig, tem-
porär staty: knäna fortfarande något böjda, högra han-
den utsträckt i en extatisk gest. Jag noterade vit, upp-
kavlad skjorta, blottad underarm och en färgfläck på
baksidan av handleden. Inte ett armbandsur, som jag
först trodde, och inte heller en tatuering, utan en kolore-
rad överföringsbild, en dekal: ansiktet på en av politi-
kens vise män, mycket beundrad i öknen.

Låt mig börja med statyn: den där uppe, den perma-
nenta, den icke-stiliga, den gråtande vars koppartårar är
ärgiga, den kravattflaxande, bredvästade, hängbaks-